

Oct. 11, 2020: Duminica a XXI-a după Rusalii (Pilda Semănătorului)

Apostolul: Gal. 2:16-20:

Știind însă că omul nu se îndreptează din faptele Legii, ci prin credința în Hristos Iisus, am crezut și noi în Hristos Iisus, ca să ne îndreptă din credința în Hristos, iar nu din faptele Legii, căci din faptele Legii, nimeni nu se va îndrepta. Dacă însă, căutând să ne îndreptăm în Hristos, ne-am aflat și noi înșine păcătoși, este, oare, Hristos slujitor al păcatului? Nicidecum! Căci dacă zidesc iarăși ceea ce am dărâmat, mă arăt pe mine însumi călcător (de poruncă). Căci, eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc lui Dumnezeu. M-am răstignit împreună cu Hristos; și nu eu mai trăiesc, ci Hristos trăiește în mine. Și viața de acum, în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, Care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.

Evangelhia: Luca 8:5-15:

Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și semănând el, una a căzut lângă drum și a fost călcată cu picioarele și păsările cerului au mâncat-o. Și alta a căzut pe piatră, și, răsărind, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală. Și alta a căzut între spini și spinii, crescând cu ea, au înăbușit-o. Și alta a căzut pe pământul cel bun și, crescând, a făcut rod însutit. Acestea zicând, striga: Cine are urechi de auzit să audă. Și ucenicii Lui Îl întrebau: Ce înseamnă pilda aceasta? El a zis: Vouă vă este dat să cunoașteți tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți în pilde, ca, văzând, să nu vadă și, auzind, să nu înțeleagă. Iar pilda aceasta înseamnă: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu. Iar cea de lângă drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască. Iar cea de pe piatră sunt aceia

care, auzind cuvântul îl primesc cu bucurie, dar aceștia nu au rădăcină; ei cred până la o vreme, iar la vreme de încercare se leapădă. Cea căzută între spini sunt cei ce aud cuvântul, dar umblând cu grijile și cu bogăția și cu plăcerile vieții, se înăbușă și nu rodesc. Iar cea de pe pământ bun sunt cei ce, cu inimă curată și bună, aud cuvântul, îl păstrează și rodesc într-o răbdare.

Ce pildă frumoasă! Numai Hristos, Învățătorul cel Bun, putea să facă o astfel de analogie între însămânțarea pământului și răspândirea (însămânțarea) cuvântului lui Dumnezeu în mintea și sufletele oamenilor. Prin lucrarea pământului (cea mai veche profesie din istoria omenirii), omul a fost (este) în stare să-și asigure existența fizică: **"În sudoarea fetei tale îți vei mânca pâinea ta, până te vei întoarce în pământul din care ești luat"** (Facerea 3:19).

În calitate de ființă spirituală, omului i se cere să-și întărească comuniunea cu Dumnezeu. Pentru a realiza acest lucru, trebuie să lucreze la fel de greu pe tărâm duhovnicesc. Mai întâi, trebuie să fie receptiv la cuvântul lui Dumnezeu, sămânța spirituală: **Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.** Totodată, trebuie să aibă un înalt nivel de vigilență pentru a preveni luarea cuvântului din inima sa de către dușmanii săi duhovnicești: **"apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască,"** sau să fie înăbușit **"cu grijile și cu bogăția și cu plăcerile vieții."**

Vigilența constantă despre pericolele care îl pândesc, împreună cu caracterul bun, dorința sinceră de a fi păstrător al mesajului lui Dumnezeu și răbdarea, asigură omului succes în progresul său duhovnicesc: **Iar cea de pe pământ bun sunt cei ce, cu inimă curată și bună, aud cuvântul, îl păstrează și rodesc întru răbdare.**

Pr. George Bazgan

Participarea la Slujbele de Duminică

Potrivit continuării stării de urgență, prin care se limitează numărul celor prezenți la serviciile religioase, rugăm pe membrii noștri ca, la Sf. Liturghie duminicală, să vină numai o persoană din fiecare familie.

Cerem scuze pentru inconveniența creată, dar sperăm că restricțiile vor continua să fie relaxate în viitorul apropiat.

Cei care participă, sunt rugați să se conformeze cu recomandările experților: spălarea mâinilor, observarea distanței dintre persoane, etc.

Vă mulțumim și fie ca Bunul Dumnezeu să ne țină sănătoși!

MEMBRIA

Consiliul Parohial adresează un călduros apel, rugând pe toți sprijinitorii parohiei noastre să-și plătească membria cât mai curând posibil.

În felul acesta putem conta pe fondurile necesare pentru împlinirea răspunderilor financiare pentru restul anului.

În contextul situației actuale, cu numărul restrâns de participanți la Sf. Liturghie, vă rugăm să plătiți membria și donațiile on line.

VĂ MULTUMIM MULT!

Rugăciune pentru încetarea epidemiei

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ești bogat în milă și, cu purtarea Ta de grijă cea înțeleaptă, ocârmuiești viața noastră, ascultă rugăciunea noastră, primește pocăința noastră pentru păcate, oprește această boală molipsitoare, precum ai încetat pedepsirea poporului Tău în vremea regelui David.

Cel ce ești Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, dăruiește însănătoșire celor cuprinși de boală, ridicându-i grabnic din patul durerii, ca să Te slăvească pe Tine, Mântuitorul cel Milostiv, iar pe cei sănătoși îi ocrotește de orice boală.

Binecuvintează, întărește și păzește, Doamne, cu harul Tău, pe toți cei care, cu iubire de oameni și jertfelnicie, îi îngrijesc pe cei bolnavi la casele lor sau în spitale.

Îndepărtează toată boala și suferința din popor și ne învață să prețuim viața și sănătatea ca daruri ale Tale. Dăruiește-ne, Dumnezeule, pacea Ta și umple inimile noastre de credință neclintită în ocrotirea Ta, de nădejde în ajutorul Tău și de dragoste față de Tine și de aproapele.

Că al Tău este a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. AMIN!

LA ZIUA MULȚUMIRII / RECUNOȘTINȚEI

”Să Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale, și cuvioșii Tăi să te binecuvinteze” (Ps. 144:10).

Una dintre cele mai frumoase tradiții din America de Nord, este ziua de mulțumire sau recunoștință. Deși se sărbătorește în diferite zile și chiar luni (prima luni din octombrie în Canada și a treia vineri din noiembrie în SUA), această sărbătoare aduce întreaga națiune împreună, în ciuda multiplelor diferențieri umane și, cel puțin pentru o zi (un weekend), toți sunt chemați să aducă mulțumire

Atotputernicului Dumnezeu.

Cercetările ne spun că această tradiție își are originea cu primii descălători europeni. În ceea ce privește data exactă, sunt păreri diferite dar, în opinia mea, acesta este un lucru secundar faptului însuși. Versiunea canadiană îl favorizează pe exploratorul englez Martin Frobisher care, în căutarea unei trecători nordice către Orient (Asia), a ajuns în Canada, în 1578. Supraviețuind unei atât de lungi și dificile călătorii, acest explorator, împreună cu ceilalți supraviețuitori, au organizat un ceremonial și o masă, aducând mulțumire lui Dumnezeu. În 1879, Ziua de Mulțumire a fost declarată ca Zi Națională. De-a lungul anilor, data a fost de mai multe ori schimbată dar, din 1957, s-a hotărât ca **”Ziua Generală de Mulțumire Dumnezeului Atotputernic pentru holda bogată cu care a binecuvântat Canada... să fie sărbătorită în a doua zi de luni a lunii octombrie.”**

În calitate de creștini ortodocși, noi credem că omul a fost creat de Dumnezeu ca ”homo adorans,” ființă liturgică. În cartea *Facerea* citim că primii doi fii ai protopărinților Adam și Eva, Cain și Abel, au adus jertfe (de mulțumire) lui Dumnezeu (4:3-4). Întreaga Sf. Scriptură abundă în exemple în care poporul a adus jertfe de mulțumire lui Dumnezeu.

În vindecarea celor zece leproși (Luca 17:12-19), Mântuitorul ne învață că recunoștința/mulțumirea se cuvenea să fie adusă lui Dumnezeu după harul vindecării

conferit celor zece oameni. Văzând că numai unul din cei zece s-a întors *”și a căzut la picioarele Lui, cu fața la pământ, mulțumindu-I”* (17:16), *Iisus a întrebat: ”Oare nu zece s-au curățit? Cei nouă unde sunt?”* (17:17). Apoi, Iisus zice samarineanului: *”Scoală-te și du-te; credința ta te-a mântuit”* (19). Este pertinent să asumăm că toți zece s-au curățit (vindecat), dar numai unul (samarineanul) s-a mântuit (a fost pe deplin restaurat) pentru că a avut nu numai credință, ci și recunoștință, smerenie și respect. Recunoștința face parte din caracterul omului. Adevărata recunoștință/mulțumire este arătată, nu doar spusă. Ea este vizibil exprimată, ceea ce implică o acțiune.

Motivul pentru care Dumnezeu vrea ca noi să fim recunoscători/mulțumitori este ca să ne întoarcem cu fața către El și, cu smerenie, să-I aducem rugăciune de mulțumire, care este spre beneficiul nostru. Mântuitorul ne-a învățat, în multe împrejurări, să fim mulțumitori: la înmulțirea pâinilor și a peștilor, înainte de învierea lui Lazăr, la Cina cea de Taină, când a instituit Sfânta Euharistie (care în traducere înseamnă mulțumire), în Grădina Ghețimani, etc.

Epistolele constituie un neîncetat îndemn la mulțumire lui Dumnezeu *”...întotdeauna pentru toate mulțumind lui Dumnezeu și Tatăl în numele Domnului nostru Iisus Hristos”* (Ef. 5:20); *...”ci ntru totul faceți-I cunoscute lui Dumnezeu cererile voastre prin rugăciune și rugă cu mulțumire”* (Fil. 4:6).

Creștinii, în general vorbind, sunt aducători de mulțumire. Însă, creștinii ortodocși sunt în mod ontologic mulțumitori. În fiecare zi, de la răsărit până la apus de soare, Biserica Ortodoxă, prin bogăția și frumusețea cultului ei de neegalat, aduce rugă de preamărire și mulțumire Dumnezeului Atotputernic. Și toate acestea culminează, în zilele de sărbătoare și în Ziua Domnului (Duminică), cu Dumnezeiasca Liturghie, cea mai înaltă formă de rugăciune pe care omul poate să o aducă lui Dumnezeu. Iată ce spune prima rugăciune de la Epicleză: *”Cu vrednicie și cu dreptate este a-Ți cânta Ție, pe Tine a Te binecuvânta, pe Tine a Te lăuda, Ție a-Ți mulțumi, Ție a ne închina, în tot locul stăpânirii Tale... Pentru toate acestea, mulțumim Ție și Unuia-Născut Fiului Tău și Duhului Tău celui Sfânt, pentru toate pe care le știm și pe care nu le știm; pentru binefacerile Tale arătate și nearătate ce ni s-au făcut nouă. Mulțumim și pentru Liturghia aceasta, pe care ai binevoit a o primi din mâinile noastre...”*

Ce este mai frumos și mai însemnat pentru un creștin ortodox decât a fi părtaș la acest înălțător și înnoitor moment când preotul (Episcopul), ridicându-și mâinile, cheamă Duhul Sfânt asupra darurilor euharistice (pâinea și vinul), în timp ce toți cei prezenți se roagă cântând: ***”Pe Tine Te lăudăm, pe Tine te binecuvântăm, Ție îți mulțumim, Doamne, și ne rugăm Ție, Dumnezeului nostru.”***

Așadar, în această Zi Națională de Mulțumire, se cuvine să ne amintim cu adâncă recunoștință și mulțumire de toate binefacerile pe care Bunul și Milostivul Dumnezeu le-a revărsat asupra noastră și asupra țării noastre, Canada, și să urmăm îndemnul Sf. Apostol Pavel, care zice: *”Și orice ați face, cu cuvântul sau cu lucrul, pe toate să le faceți în numele Domnului Iisus, prin El mulțumind lui Dumnezeu-Tatăl”* (Col. 3:17).

HAPPY THANKSGIVING!

Pr. George Bazgan